

خواهان دادخواستی به خواسته مطالبه وجه به میزان ۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به انضمام هزینه دادرسی و حق الوکاله وکیل علیه شرکت تعاونی مسکن و الف تقدیم نموده است.

مختصر ادعای خواهان معطوف به این امر است که شرکت تعاونی مسکن، یک فیش آپارتمان واحد را به دو نفر فروخته و حاضر به استرداد مبلغ پرداخت شده نیست.

خواهان اظهار داشته شخص (الف) به او مراجعه کرده و اعلام نموده یک فیش آپارتمان شرکت تعاونی مسکن در اختیار دارد که قصد فروش آن را دارد و خواهان برای خرید آن اعلام آمادگی کرده است. به همین منظور به شرکت تعاونی مسکن رجوع نموده و شرکت اعلام کرده برای خرید فیش مذکور مانع قانونی وجود ندارد. مدتی بعد از این معامله، شرکت تعاونی مسکن اعلام کرده باید مبلغ ۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال پرداخت شود که خواهان این مبلغ را به حساب شرکت واریز نموده است.

پس از واریز این مبلغ، شرکت به خواهان اطلاع داده که این فیش، قبلاً به شخص ثالثی فروخته شده و تاریخ انتقال مالکیت به ایشان مقدم بر معامله خواهان بوده است. خواهان پس از اطلاع از این موضوع به شرکت مراجعه نموده و خواستار استرداد وجه شده که شرکت نپذیرفته است.

دادگاه با بررسی اسناد و لوایح و استماع دفاعیات طرفین و با استناد به مواد ۵۱۵ و ۵۱۹ قانون آئین دادرسی دادگاه های عمومی و انقلاب در امور مدنی و ۲۶۵ قانون مدنی، خوانده را مستحق دریافت مبلغ مختلف فیه ندانسته و اقدام به صدور حکم مبنی بر استرداد ۲,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال به انضمام هزینه های دادرسی در حق خواهان می نماید. در مورد خوانده دیگر دعوا (الف) نیز به دلیل عدم توجه دعوا، قرار رد صادر می شود.